

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Toma Nadejda, Cobzac Elena, Țurcan Anatolie, Plămădeală Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Badiul Mihail XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.10.2020 – 10.06.2021 (prima instanță);
2. 07.07.2021 – 24.11.2021 (instanța de apel);
3. 10.02.2022 – 29.03.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți /sediul central/ din 10 iunie 2021, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Badiul Mihail a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Badiul Mihail s-a suspendat condiționat pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

S-a încasat din contul inculpatului suma de 128 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Badiul Mihail la 16.09.2020, aproximativ în jurul orelor 21:00 minute, aflându-se în fața blocului de locuit nr.X de pe X, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, demonstrând un comportament agresiv, numind cu cuvinte necenzurate și nesupunându-se colaboratorului de poliție și având drept scop sistarea activității de serviciu a colaboratorului de poliție și de a

schimba caracterul activității în interesul lui, și anume în timp ce subofițerul SP al SSP a IP Bălți, Dumbravanu Roman se afla în exercițiul funcției, care îi înainta cerințe legale de a înceta comportamentul agresiv, manifestând o vădită lipsă de respect și nesupunere cerințelor legale a colaboratorului de poliție Dumbravanu Roman a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202010P0442 din 17 septembrie 2020 vătămări corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală, echimoză în jurul ochiului stâng, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Astfel, acțiunile lui Badiul Mihail au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal: „*Amenințarea sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească, adică aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența.*”

2. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Bălți, Cornea Alexandr, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că, la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, prima instanță nu și-a motivat soluția referitor la modalitatea de executare a pedepsei, nu au fost invocate care sunt circumstanțele cauzei în baza cărora instanța de fond și-a format convingerea că scopul pedepsei penale poate fi atins fără izolarea inculpatului de societate.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2021, s-a respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art.75 Cod penal, care prevăd scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corijare a celui condamnat, de prevenirea săvârșirii de ei a noi infracțiuni, corect a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, argumentând concluzia sa prin faptul, că inculpatul se căiește sincer de cele comise, iar careva circumstanțe atenuante în sensul prevederilor art. 76 Cod penal în speță nu au fost reținute, anterior a fost atras la răspundere penală (f.d.35).

În continuare, instanța de apel a indicat că, reținând faptul că în seama inculpatului Badiul Mihail au fost stabilite circumstanțe atenuante, care au fost enumerate mai sus, și având în vedere principiul prevăzut în art. 4 Cod penal, umanismul legii penale, cât și prevederile art.61 alin. (2) Cod penal, a ajuns la concluzia, că scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge și fără izolarea

lui de societate, astfel prima instanță legal a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în baza art. 90 Cod penal, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea normei date nu sunt și dându-i posibilitate reală inculpatului prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, cu oferirea posibilității de a întreține părinții pensionari.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare, invocând că:

- instanțele de judecată nu au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, în special de gradul de pericol social al infracțiunii comise, care se referă la categoria infracțiunilor contra autorităților publice și securității de stat;

- instanțele de judecată au lăsat fără careva apreciere și datele caracteristice a personalității inculpatului care nu este la prima abatere, anterior a avut tangențe cu legea penală, se află la evidența medicului narcolog din anul 2020, inculpatul a fost anterior condamnat în baza art. 320¹ Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- inculpatului i s-a stabilit o pedeapsă prea blândă care nu va atinge scopul pedepsei penale, din contra va încuraja inculpatul să comită fapte analogice pe viitor.

5. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Cauza dată se va examina ca excepția indicată în pct. 5.3.2 lit. b) al Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova Nr. 5 din 02.03.2022 (în vigoare din 03.03.2022) fiindcă au fost dispuse măsuri preventive.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial decizia atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi

prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit mai menționează că recurentul, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, sub aspectul că modul de executare a pedepsei a fost stabilit greșit.

Colegiul penal lărgit notează că, din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că atât prima instanță cât și instanța de apel corect au adoptat soluția de condamnare a lui Badiul Mihail, în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal - „*Amenințarea sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească, adică aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența*”.

Însă, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel greșit a menținut sentința, prin care inculpatului recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei, fiindu-i stabilit un termen de probațiune de 1 an.

Colegiul penal lărgit indică că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții proporționale cu gravitatea infracțiunii și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, mai mult, pedeapsa este echitabilă când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat cât și de alte persoane, or, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă pentru corectarea infractorului și nici pentru a preveni săvârșirea de noi infracțiuni.

Colegiul penal lărgit mai statuează că în cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Pentru a-și formula o astfel de convingere, instanțele trebuie să efectueze o

analiză completă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, la locul de muncă, înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecății etc.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii unei pedepse sub formă de închisoare, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probațiune stabilit de instanța de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Colegiul penal lărgit constată că prima instanță în sentință(f.d. 105verso) a reținut în privința inculpatului circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal – „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză”, după care indicând motivele care au permis a decide aplicabilitatea în prezenta speță a prevederilor art. 90 Cod penal, a statuat că în privința inculpatului lipsesc circumstanțe agravante(f.d. 106 verso).

În continuare, instanța de recurs concluzionează că, la argumentarea soluției, instanța de apel(f.d. 166) a motivat prin faptul că „*instanța de fond la stabilirea pedepsei a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei și corect a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, argumentând concluzia sa prin faptul, că inculpatul se căiește sincer de cele comise, iar careva circumstanțe atenuante în sensul prevederilor art. 76 Cod penal în speță nu au fost reținute, anterior a fost*

atras la răspundere penală (f.d.35).”.

Ulterior, instanța de apel(f.d. 166) a indicat că: *„Reținând faptul că în seama inculpatului Badiul Mihail au fost stabilite circumstanțe atenuante, care au fost enumerate mai sus, și având în vedere principiul prevăzut în art. 4 Cod penal, umanismul legii penale, cât și prevederile art.61 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal ajunge la concluzia, că scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge și fără izolarea lui de societate, astfel instanța de fond legal a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în baza art. 90 Cod penal, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea normei date nu sunt și dându-i posibilitate reală inculpatului prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, cu oferirea posibilității de a întreține părinții pensionari.”.*

În acest sens, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel nu numai că nu a indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate, dar s-a contrazis în motivarea sa(f.d. 166) indicând inițial că careva circumstanțe atenuante nu au fost reținute, după care a indicat că: *”Reținând faptul că în seama inculpatului Badiul Mihail au fost stabilite circumstanțe atenuante, care au fost enumerate mai sus”.*

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a menținut aplicarea art. 90 Cod penal în privința inculpatului exclusiv în baza art. 4 Cod penal – umanismul legii penale, ignorând că inculpatul anterior a fost condamnat fiindu-i stabilite pedepse non privative de libertate, fapt ce indică că acesta nu a pășit pe calea corijării, adică nu a făcut careva concluzii și a comis o infracțiune care se referă la categoria infracțiunilor contra autorităților publice și securității de stat, a lovit o persoană cu funcție de răspundere – colaboratorul de poliție Dumbravanu Roman care la acel moment își îndeplinea datoria obștească în legătură cu participarea lui la curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Colegiul penal lărgit susține că instanța de apel, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunii comise, ca circumstanțe atenuante – căința sinceră, are părinți pensionari, anterior a mai fost condamnat de 2 ori, conform cazierului(f.d. 35) la 11.06.2010 pe art. 217 alin. (3) pct. 4) Cod penal cu aplicarea art. 79 Cod penal la amendă în sumă de 3 000 lei și la 30.08.2019 pe art. 320¹ Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității de 130 ore, fiindu-i stabilite pedepse nonprivative de libertate, din ce rezultă că anterior inculpatului i-a fost acordată o șansă în vederea corectării comportamentului său, însă acesta nu a dat dovadă de conștientizarea caracterului ilegal al faptei sale, a menținut sentința primei instanțe care conține contradicții și nu conține o analiză clară a circumstanțelor care au dus la aplicarea art. 90 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit concluzionează că, atât prima instanță cât și instanța de apel, în motivarea soluțiilor, au motivat doar prin alegații generale și

insuficiente care se contrazic, ignorând circumstanțe stabilite în prezenta cauză care au o importanță majoră pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or, art. 90 Cod penal, prevede că instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, motivând obligatoriu condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ținând cont de toate circumstanțele cauzei.

Prin urmare, rejudecând cauza, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite care se califică ca una mai puțin gravă, rolul inculpatului la comiterea acestei infracțiuni, inculpatul anterior a mai fost condamnat(f.d. 35), fiindu-i stabilite pedepse non privative de libertate, are cazier contravențional cu 21 de contravenții în el printre care: la 20.03.2019 – violența în familie fiind pedepsit cu 40 ore de muncă neremunerată în folosul comunității; 25.05.2020 injuria fiind pedepsit cu amendă în sumă de 450 lei; la 25.02.2017 huliganism nu prea grav fiind pedepsit cu amendă în sumă de 1000 lei, instanța de recurs ordinar conchide că urmează a fi casată sentința primei instanțe și decizia instanței de apel în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și urmează a fi stabilită lui Badiul Mihail în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, pedeapsa de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal lărgit specifică că, în speță, sunt respectate exigențele art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației condamnatului, menționându-se că urmează a fi diferențiată noțiunea de individualizare a pedepsei de noțiunea de individualizare a executării pedepsei. Prin actul de individualizare a executării pedepsei cu suspendarea executării instanța pune pe cel condamnat în situația de „*condamnat cu executarea pedepsei condiționat suspendată*”. În acest mod suspendarea condiționată a executării pedepsei se arată a fi o problemă privind executarea pedepsei dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Astfel, se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea pedepsei.

Subsidiar, se menționează că agravare a situației condamnatului se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată; situații de învinuire care esențial, după

circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit invocă că excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, care stipulează că judecând recursul, instanța admite recursul, casează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, nu poate fi considerată o agravare a situației acestuia.

6. În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat urmează a fi admis cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în speța dată, confirmându-se temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că greșit a fost individualizat modul de executare a pedepsei.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, casează parțial sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 10 iunie 2021 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Badiul Mihail XXXXX**, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, adică a modului de executare a pedepsei, rejudecă cauza în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Lui **Badiul Mihail XXXXX** condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare, se stabilește executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de calculat din ziua reținerii inculpatului, cu includerea termenului de reținere din 16.09.2020 până la 18.09.2020.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 aprilie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

OPINIE SEPARATĂ

în conformitate cu prevederile art. 339 alin (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală (în cauza penală în privința lui **Badiul Mihail XXXXX**)

1. Prin sentința Judecătorei Bălți /sediul central/ din 10 iunie 2021, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Badiul Mihail a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Badiul Mihail s-a suspendat condiționat pentru o perioadă de probațiune de 1 an.
2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2021, s-a respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței.
3. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2022, a fost adoptată următoarea soluție: "Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, casează parțial sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 10 iunie 2021 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe Badiul Mihail XXXXX, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, adică a modului de executare a pedepsei, rejudecă cauza în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri. Lui Badiul Mihail XXXXX condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare, se stabilește executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.
4. Am semnat potrivit prevederilor legale decizia, însă nu am susținut soluția adoptată și considerăm, că la caz urma a fi pronunțată o decizie de respingere a recursului declarat, deoarece în privința inculpatului au fost corect aplicate prevederile art. 90 Cod penal, iar prima instanță și instanța de apel au motivat în mod substanțial soluțiile sale în acest sens, în opinia noastră lipsind careva circumstanțe în speță care ar condiționa anularea hotărârilor pronunțate în speță, deoarece instanțele n-au comis careva erori de drept la individualizarea pedepsei.
5. Astfel, procurorul nu și-a motivat apelul, iar argumentele cu privire la personalitatea inculpatului au fost invocate de către procuror numai în cadrul ședinței instanței de apel, iar prin recursului ordinar, **procurorul**

a solicitat dispunerea rejudecării cauzei, considerând că instanța de recurs urma să dispună verificarea acestor circumstanțe de către instanța de apel prin cercetarea lor în ședința de judecată (fapt ce nu a fost realizat în instanța de apel de către procuror!).

6. Ținând cont de cele expuse supra considerăm, că instanța de recurs, admitând recursul procurorului a depășit limitele acestuia, casând decizia instanței de apel și stabilind că aceasta este afectată de erori de drept, fără a ține cont de faptul că probele pe care își întemeiază decizia, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată a instanței de apel nu au fost verificate și procurorul nu a solicitat verificarea acestora.
7. Mai mult, din materialele cauzei se constată că Badiul Mihail XXXXX la momentul comiterii infracțiunii avea antecedentele penale stinse (prin sentința din 11.06.2010 a fost aplicată amendă, care a fost achitată, prin sentința din 30.08.2019 a fost aplicată muncă neremunerată, care a fost executată integral la 11.12.2019, fapta pentru care a fost condamnat a fost săvârșită la 16.09.2020, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art. 364/1 CPP, fapte care, cu regret, nu se conțin în decizia instanței de recurs.

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie